

Molnár András (Szatmárcseke, 1893. dec. 8. - Debrecen, 1971. febr. 16.): középisk. tanár, igazgató, egyetemi lektor.

Szegény sorsú diákként került a református főgimnáziumba, Szatmárnémetibe. 1913-ban jeles érettségét tett. Ezután egy évet töltött a Debreceni Ref. Főiskola bölcsészeti akadémiáján, mely 1914 őszén egyetemmé fejlődött. Történelmi latin és görög bölcsészeti előadásokat, ezután a debreceni M. Kir. Tudományegyetem bölcsészeti karán hallgatott. 1916-ban tanári alapvizsgát tett történelemből, latin nyelv és irodalomból, továbbá görög nyelv és irodalomból. Az 1914-ben megalakult M. Kir.

Tudományegyetemen még nem volt francia szak, de járt a gyakorlati francia órákra.

Egyetemi tanulmányait megszakította, ka-tona lett és részt vett az I. vh.-ban, mint a közös hadsereg tagja, tartalékos had-nagyként. Megkapta a Károly csapatkeresztet. 5 hónapot töltött az első arcvonalban. 1918 okt.-ében fogságba esik a nyugati fronton. Amerikai, majd francia fogolytáborba kerül. 1920 nyarán jön haza. A fogságból hazaérve folytatta tanulmányait a Debreceni Tudományegyetemen. 1922-ben szakvizsgázott latin és görög nyelvből.

Tanári pályáját a Nyíregyházi Ev. Főgimn.-ban kezdte, mint helyettes tanár, majd a debreceni bölcsészeti kar előterjesztésére a Francia Köztársaság kormánya által fel-ajánlott ösztöndíjak egyikét kapta meg, és az 1922/23-as iskolai évben Párizsban folytatta tanulmányait francia nyelvi, irodalmi és történelmi szakon.

Franciaországból hazatérve a Hódmező-vásárhelyi Ref. Gimn.-ban helyettes, majd rendes tanári minőségben tanít. Innen kerül a Debreceni Tudományegyetemre francia lektori állásba, 1925-ben.

A háború után részt vett a több fiúgimn.-ból alakult **Egyesített Fiúgimnázium** (Fazekas M G) **szervezésében. Tanára, majd igazgatója 1945-46-ig.** Ez az iskola biztosította a háborús pusztításokat szenvedett Debrecenben a gimn.-i oktatás újrakezdését – többek között. Ezt a megbízását minden díjazás nélkül vállalta az újjáépítés érdekében, mi-közben ellátta egyetemi munkakörét. Egy ideig ezalatt a francia nyelv és irodalom egyetemi tanszékének szakelőadója is volt.

Közel egy évtizedben át tanított óra-adóként a debreceni gyakorló gimn.-ban. 1949-50. tanévben a közgazdasági és építőipari gimnáziumban is tanított.

1950 jan. végén a Debreceni Állami Révai Miklós – később Csokonai Vitéz Mihály Gimn. tanára, majd igh.-e lesz. 1951. tanév végén és 1953-ban 5 hónapig igazgatói teendőket is ellátott a nagy létszámú iskolában és a hozzákapcsolt zenei gimn.-ban. Az igazgató hivatalos távolléte tette ezt szükségessé. Közben gyakorló iskolai vezető-tanári megbízást is ellátott. A Csokonai Gimn.-ból ment nyugdíjba, 1959-ben.

Nyugdíjazása után a TIT-ben dolgozik szervezőként, 1968-ig.

Elismerései:

- Történelmi téren elért eredményeiért a MTA-tól jutalmat kapott.
- 1953-ban Kiváló Tanár kitüntetésben részesült.

1971. febr. 16.-án hunyt el, a debreceni Köztemetőben nyugszik.

Források:

Megyei levéltári és egyetemi könyvtári jegyzőkönyvek, családi dokumentumok, valamint személyes visszaemlékezés.

Molnár Lajosné Diénes Sarolta